

[Boligministeren.]

Hr. Niels Helveg Petersen spurgte ligeledes, om vi havde lagt momsrefusionsændringerne på hylden, fordi de måske var for svære nødder at knække for os. Nej, det har vi ikke, men jeg tror, at også hr. Niels Helveg Petersen ved, at der imellem finansministeriet og boligministeriet er nedsat et udvalg, der arbejder med denne momsrefusion. Vi har bedt dette udvalg om at fremskynde sit arbejde, så vi på baggrund af udvalgets betænkning eller erfaringer kan fremkomme med de ændringsforslag på dette område, som vil være nødvendige og hensigtsmæssige.

Må jeg rette en tak til hr. Arne Larsen for den positive tilslutning, der blev givet til de skitserede forslag. Jeg siger også tak for tilsagnet om at deltage i det udvalg, der skal kigge lidt på og forhåbentlig fremkomme med en betænkning vedrørende det langsigtede boligpolitiske arbejde. Jeg håber, at folketingets øvrige partier vil give samme positive tilsagn om at være med som de interesseorganisationer, vi har indbudt.

Jeg vil gentage, at vi meget snart får lejlighed til en mere dybtgående boligpolitisk debat her i folketinget, og jeg skal derfor ikke komme dybere ind på de kommentarer, der i øvrigt er kommet hertil.

Orla Møller: Mine bemærkninger behøver ikke at være mange. Under henvisning til de mange saglige ting, der er blevet behandlet i ministrenes svar her fra talerstolen, må jeg jo sige, at der egentlig ikke er så forfærdelig meget tilbage at svare på af det, som de forskellige partiers ordførere er fremkommet med. I øvrigt ligger det jo sådan, at alle de hovedområder, som statsministerens tiltrædelseserklæring berørte, bliver der på senere tidspunkter lejlighed til at gå dybere ind i en behandling af. Derfor skal jeg nøjes med nogle få bemærkninger af mere almen politisk karakter i forbindelse med ordførertalerne.

Jeg noterede, at hr. Poul Schlüter fortalte socialdemokratiet, at man ikke kan søge flertal fra gang til gang. Jeg må indrømme, at jeg rent umiddelbart nok forstår, hvad der ligger i en sådan sætning, men jeg har meget vanskeligt ved at forestille mig, hvad det egentlig skal betyde, hvis man samtidig fastholder, hvad hr. Poul Schlüter sluttede

af med — i øvrigt til min tilfredshed og glæde — at man er indstillet på at skabe et reelt samarbejde. For der er vel ingen muligheder for et reelt samarbejde, hvis man ikke af og til kan komme til at stå i den situation, at man stemmer sammen? Der bliver i hvert fald ingen muligheder for at komme til at udnytte sine mandater, hvis ikke noget sådant sker.

Så var der en enkelt betragtning af hr. Poul Schlüter, som jeg bliver nødt til at imødegå. Hr. Poul Schlüter har den opfattelse, at landets økonomiske situation er på vej mod balance. Hvis jeg nu skulle have anvendt den samme tillægsordspækkede tale som hr. Poul Schlüter, kunne jeg have sagt, at dette var en dejlig, lys, frejdig, optimistisk tro. Nu ligger det langt fra mig at tage troen fra folk og altså ej heller fra hr. Poul Schlüter, men det er måske nok nødvendigt at gøre opmærksom på, at når man siger, at betalingsbalanceunderskuddet er som i 1960'erne, er det ikke rigtigt. Jeg gjorde i aftes opmærksom på, at når man måler den vægt, hvormed betalingsbalanceunderskuddet virker, gør man det i en procent-sats af bruttofaktoriindkomsten. Den var for 1960'ernes vedkommende 1,7, men er nået op over 3, så det bliver noget vanskeligt at fastholde denne påstand.

Så vil jeg i øvrigt gerne til hr. Poul Schlüter sige, hvad jeg heldigvis kan sige til samtlige ordførere, at trods den kritiske, undertiden stærkt kritiske form, fornemmede jeg alligevel, at der bagved var en positiv holdning til et samarbejde her i folketinget om de konkrete sager.

Til hr. Henry Christensens bemærkninger om afsværgning af al tale om det røde kabinet vil jeg gerne sige, at vi ingen undskyldninger har her; hvad der er sagt om de faktiske forhold på dette område, hænger ikke sammen med en nedbøjet holdning over tidligere tiders arbejde. Jeg tror ikke, det kan lykkes for hr. Henry Christensen — det kunne i hvert fald ikke lykkes for de tre nuværende oppositionspartier under valgkampen — at få fastslået, at borgerne skal frygte det forfærdelige socialistspøgelse, som det røde kabinet skal gøres til. Der skal stærkere kræfter, end de tre partier har, til at mane et sådant spøgelse op af jorden.

Når så hr. Henry Christensen siger, at det ikke kan være noget specielt socialdemokra-